

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Fkf.161/2012/6.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2013. év január hó 8. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 5.Fk.24/2010/22. számú ítéletét I. r. és II. r. vádlottal szemben **helybenhagyja** azzal, hogy a terhükre rótt bűncselekmény jogszabályi felhívását a Btk. 170. § (1) bekezdés és (5) bekezdés I. fordulatra pontosítja.

Az elsőfokú ítélet bevezető részéből a 2011. szeptember 9. és 2011. október 26-ai tárgyalási határnakra való utalást mellőzi.

Feltünteti, hogy az első fokon eljáró tanács tagjai közül Kohlhoffer Éva ülnök járt el pedagógus ülnökként.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Budapest Környéki Törvényszék 5.Fk.24/2010/22. számú, 2012. február 2. napján kihirdetett - és hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban meghozott - ítéletével I. r. vádlottat a Btk. 170. § (1), (6) bekezdés szerinti társtettesként elkövetett testi sértés büntette miatt 1 év fiatakorúak fogházbüntetésére ítélte. A büntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette, egyben megállapította, hogy a vádlott pártfogó felügyelet alatt áll. Ellenben a törvényszék I. r. vádlottat az ellene a Btk. 322. § (1) bekezdés b/ pontja szerinti bűnsegédként elkövetett kifosztás büntette, és az 5. rb. bűnsegédként elkövetett a Btk. 277. § (1) bekezdés szerinti közokirattal visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette.

II. r. vádlottat a Btk. 170. § (1), (6) bekezdés szerinti társtettesként elkövetett testi sértés büntette miatt 1 év 6 hónap - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésére ítélte. A törvényszék II. r. vádlottat is felmentette az ellene a Btk.

322. § (1) bekezdés b/ pontja szerinti kifosztás büntette, és az 5. rb., a Btk. 277. § (1) bekezdés szerinti közokirattal visszaélés büntette miatt emelt vád alól.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlottak a kiszabott büntetés enyhítése végett fellebbezést jelentettek be, míg védőjük téves jogi minősítés miatt, és másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében is.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.486/2012/1. számú átiratában - és képviselője a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén is - az elsőfokú ítélet - személyi körülményekben való kiegészítése melletti - helybenhagyására tett indítványt.

Az ítéltábla nyilvános ülésén a védő - fellebbezését fenntartva - továbbra is a vádlottak jogos védelmi helyzetére hivatkozott és a jogi minősítést támadta, de másodlagosan a büntetések enyhítését indítványozta.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése szerint, a (2) bekezdésben foglalt korlátok mellett, a jogerős felmentő rendelkezést nem érintve bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. Az ügyészi átiratban foglalt észrevétel a jegyzőkönyv hiányosságáról, miszerint az nem tartalmazza az ülnökök közül a pedagógus foglalkozású megjelölését jogos volt, de mivel - ahogy maga az ügyész is jelezte - az eljárás egy későbbi határnapon megismétlésre került, ezért ennek jelentősége elenyészett. Éppen a megismétléssel összefüggésben vált szükségessé a másodfokú ítéletben a megismételt tárgyalási határnapok elsőfokú ítélet bevezető részében való feltüntetésének mellőzése.

A Budapest Környéki Törvényszék a megismételt eljárásban a Fővárosi Ítéltábla előírásait megtartotta, az ügyfelderítési kötelezettségét a szükséges körben teljesítette, a bizonyítékokat beszerezte, felsorolta és értékelési körébe vonta. A felderített bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte, az ésszerű gondolkodás szabályai szerinti következtetéseket levonta, és az indokolási kötelezettségét is megfelelően teljesítette.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alapján mindössze a vádlottak személyi körülményeivel az alábbiak szerint kellett kiegészíteni:

- I. r. vádlottat a Budapesti XX.-XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 10.B.XX.1649/2011/6. számú, 2012. január 23-án jogerős határozatával a 2011. júniusában elkövetett ittas vezetés vétsége miatt pénzbüntetésre és 1 év járművezetéstől eltiltásra ítélte.

- II. r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság 21.B.VIII.33316/2007/14. számú 2008. október 16-án jogerős határozatával közúti baleset gondatlan okozása miatt 8 hónapi 2 évre felfüggesztett fogházbüntetésre és 3 évi járművezetéstől eltiltásra ítélte.

A fentiek szerint kiegészített tényállás megalapozott volt és a másodfokú eljárásban irányadóan a felülbírálat alapját képezte.

Az elsőfokú bíróság kellő körültekintéssel értékelte a felderített bizonyítékokat és részletes indokát adta annak, hogy mely bizonyítékot milyen körben és miként fogad el, annak milyen bizonyító erőt tulajdonít. A sértett vallomását annak ellentmondásai miatt különös figyelemmel vizsgálta, és csak az objektív bizonyítékokkal alátámasztott részét fogadta el. Az I. r. vádlott beismerte a sértett sérelmére elkövetett testi sértést, és mivel az irányadó egyben hibátlan tényállás szerint a sértett a bejáratú ajtón bekopogott, majd az ajtó kinyitását követően kezdődött a sérelmére megvalósított bántalmazás, fel sem merülhetett a védő által hivatkozott és a vádlottak javára fennálló jogos védelmi helyzet.

Az ítélet indokolását annyiban kell pontosítani, hogy a 8. oldal 6. bekezdésében 1. igazságügyi orvosszakértő véleményének ismertetésénél a fejet ért erőbehatást kis, **inkább** közepes erejűre kell pontosítani, mert a meghallgatása során ekként foglalt állást, és az ítélet történeti tényállása a közepes erőt rója fel a vádlottaknak.

Az elsőfokú bíróság a tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és törvényesen minősítette a megvalósított bűncselekményt életveszélyt okozó testi sértés büntetéként. Ellenben az elsőfokú ítélet jogszabályi megjelölését pontosítani kellett, mert az elsőfokú bíróság az elkövetéskor irányadó anyagi jogi szabályokat alkalmazta, és akkor az alkalmazott jogi minősítés a Btk. 170. § (5) bekezdés I. fordulata szerint minősült, a jelenlegi szabályozásban rögzített (6) bekezdéssel szemben.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő tényezőket feltárta és szinte hiánytalanul felsorolta. E kört annyiban kell kiegészíteni, hogy mindkét vádlottal szemben súlyosító tényező a hasonló bűncselekmények elszaporodottsága, és a II. r. vádlottal szemben a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés is. Az I. r. vádlott beismerő vallomása enyhítő tényező.

Az elsőfokú bíróság a II. r. vádlottal szemben az enyhítő szakasz alkalmazásával szabta ki a kettő év alatti szabadságvesztést, amely nem került a jogi indokolásban rögzítésre, ezért az ítélet tábla pótolta a Btk. 87. § (2) bekezdés c/ pontjának felhívását.

Az elsőfokú bíróság a büntetések kiszabása során törvényesen járt el, az alkalmazott büntetés kellően kifejezi a vádlottak és az általuk elkövetett bűncselekmény társadalomra veszélyességét, és alkalmas a büntetési célok megfelelő biztosítására. A kiszabott büntetések egyáltalán nem tekinthetők

eltulzottnak, megfelelő súllyal kapott értékelést a sértett közrehatása, és a bűncselekmény előzményei, amint a sértett és a vádlottak édesanyja közötti viszony rendeződése is. Mindezekre figyelemmel a büntetések enyhítésére nem volt törvényes alap.

A másodfokú bíróság a már fentebb írtak szerint mellőzte az elsőfokú ítéletből arra a két tárgyalási hatánapra való utalást, amely utóbb megismétlésre került.

A tárgyalási jegyzőkönyv a megismételt eljárásban tartalmazta, hogy melyik ülnök volt pedagógus, de mivel ez mind a kisítéletből mind pedig az írásba foglalt indokolt formából lemaradt, a másodfokú bíróság pótolta.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 371. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a fenti kifejtettek miatt helybenhagyta.

E másodfokú ítélet ellen a Be. 386. §-a zárja ki a további jogorvoslat lehetőségét.

Budapest, 2013. év január hó 8. napján

. Rédei Géza s.k.. Mató Ágnes s.k.. Bartkó Levente s.k.
a tanács elnöke előadó bíró

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 5.Fk.24/2010/22. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1. Fkf.161/2012/6. számú végzése folytán mindkét vádlottal szemben 2013. év január hó 8. napján jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2013. év január hó 8. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül: